

at Institutionen er god, naar den kan taale en Formindskelse af Statstilskuddet. Paa et Punkt var der virkelig Anledning til at revidere Loven, og det var paa det Punkt, hvor man i sin Tid begik den store Fejl, som erkendes saavel af Venstre som fra vor Side, at man ikke instituerede Arbejdsanvisningen, inden man instituerede Loven om Arbejdsløsheds-kasser. Nu ved denne tvungne Revision havde det ligget nær at gøre et Forsøg paa at rette denne Fejl, og jeg beklager i høj Grad, at hverken Flertallet i denne Sal eller den højtærede Minister har villet eller kunnet se igennem disse Forhold og komme til et Resultat, hvorved vi virkelig kunde udnytte den offentlige Anvisning, som man nu tænker at oprette, til Fordel for Arbejdsløsheds-kasserne. Jeg ser med Beklagelse, at paa det eneste væsentlige Punkt, hvor der var noget at rette ved denne Lovgivning, har man ikke ønsket at rette. I det hele begynder jeg at tvivle om Hensigtsmæssigheden af tvungne Revisionsbestemmelser i Lovene, for naar man ikke ønsker at rette de Fejl, der er til Stede, og som man maa erkende, man har gjort fra Begyndelsen, synes jeg, vi hellere skulde lade Revisionen vente, til man fandt sig foranlediget til at rette Fejlene.

Naar jeg stemmer for dette Lovforslags Vedtagelse her i Tinget, gør jeg det ud fra den Betragtning, at det overhovedet ikke kunde falde mig ind at stemme mod en Lov af denne Art, fordi jeg anser den for nødvendig, selv om den havde endnu større Fejl end dem, jeg her har peget paa. Men det sker med det Haab, at Forhandlingerne om det Spørgsmaal, som er fremdraget af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) og mig, ikke dermed er afsluttede, men at de maa blive optagne under Lovforslagets videre Gang gennem Rigsdagen.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) fremsatte nogle Udtalelser om Arbejdsgivernes Del i Ledelsen af Arbejdsløsheds-kasserne. Jeg maa dertil sige, at jeg har udtalt ved begge Behandlingerne, at jeg mener, det ærede Medlem har Ret i, at disse Kasser bør være selvstyrende. Men i denne sociale Lovgivning som i al anden social Lovgivning, hvor det drejer sig om Tilskud til et eller andet, maa der effektueres en Kontrol. Jeg vil haabe, at vi i den sociale Lovgivning efterhaanden kommer saa vidt, at vi faar indført Forsikringsprincippet og kommer til en effektiv Kontrol, saa at vi f. Eks. kunde blive helt af bl. a.

med Hjælpekasserne. Det vilde ikke være nødvendigt at opretholde Hjælpekasserne, naar Arbejdsløshedsforsikringen er vel gennemført, og vi har Sygekasserne vel gennemført, og Alderdomsforsørgelsen sker paa Basis af Forsikringsprincippet, saa at de, der faa Støtte ved Hjælp af denne Lovgivning, er interesserede i, hvad det koster. Dette anser jeg for en meget væsentlig Side af Sagen, og saa maa man samtidig have Kontrol, for at de understøttede ikke skal lyve overfor disse Kasser. Det kan nemlig ikke nægtes, at baade overfor Hjælpekasserne og Arbejdsløsheds-kasserne fremføres der hyppigt Ting, der ikke er sande. Om de vedkommende ikke ligefrem lyver, skjuler de i hvert Tilfælde jævnlig de sande Forhold. Derfor maa der være Kontrol, og den Kontrol, der iværksættes overfor Arbejdsløsheds-kasserne, maa gaa ud paa, at der ikke fremføres urigtige Ting eller skjules Ting, som er sande. Jeg haaber, at disse Tanker under et frugtbart Arbejde maa blive genoptaget. Der er indenfor Venstre megen Sympati med dem, det ser vi bl. a. af Betænkningen om Arbejdsanvisningsloven, som vi om nogle Dage kommer til, og hvor jeg maaske yderligere vil udtale mig om denne Sags Detailler.

Indenrigsministeren. (*Jensen-Sønderup*): Jeg skal ikke gaa langt ind paa almindelige Betragtninger i Anledning af de Udtalelser, der nu er blevet knyttede til Lovforslaget inden dets endelige Vedtagelse. Jeg finder det dog rigtigt at gøre et Par Bemærkninger. Jeg vil da først sige, at jeg ikke er enig med det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Holger Neergaard), der nu talte, naar han mener, vi skulde kunne komme helt bort fra Hjælpekasserne, naar vi fik Arbejdsløsheds-kasserne og forskellige andre paa Forsikringstanken hvilende Ordninger gennemført. Det ærede Medlem maa vel erindre, at navnlig paa Landet, men vist ogsaa for en ikke ringe Del i Købstæderne, er der desværre en ikke saa lille Del af den daarligst stillede Befolkning, der ikke vil kunne sikre sig, ikke heller ved Hjælp af Arbejdsløsheds-kasserne, og det, at de kan sikre sig ved Sygekasser, idet Adgangen dertil bliver lettere, er ikke tilstrækkeligt, der vil desværre altid være nogle, som ikke vil kunne sikre sig imod de Perioder, da det ikke er muligt for dem ved Arbejde at tjene det fornødne. Det ærede Medlem maa da være saa kendt med Forholdene ude paa Landet, at han ved, at der ogsaa iblandt Folk, som ikke kan komme ind